

The Sunday Shepherd

Descent of the Holy Spirit
Ukrainian Orthodox Church (Sobor)
in Regina

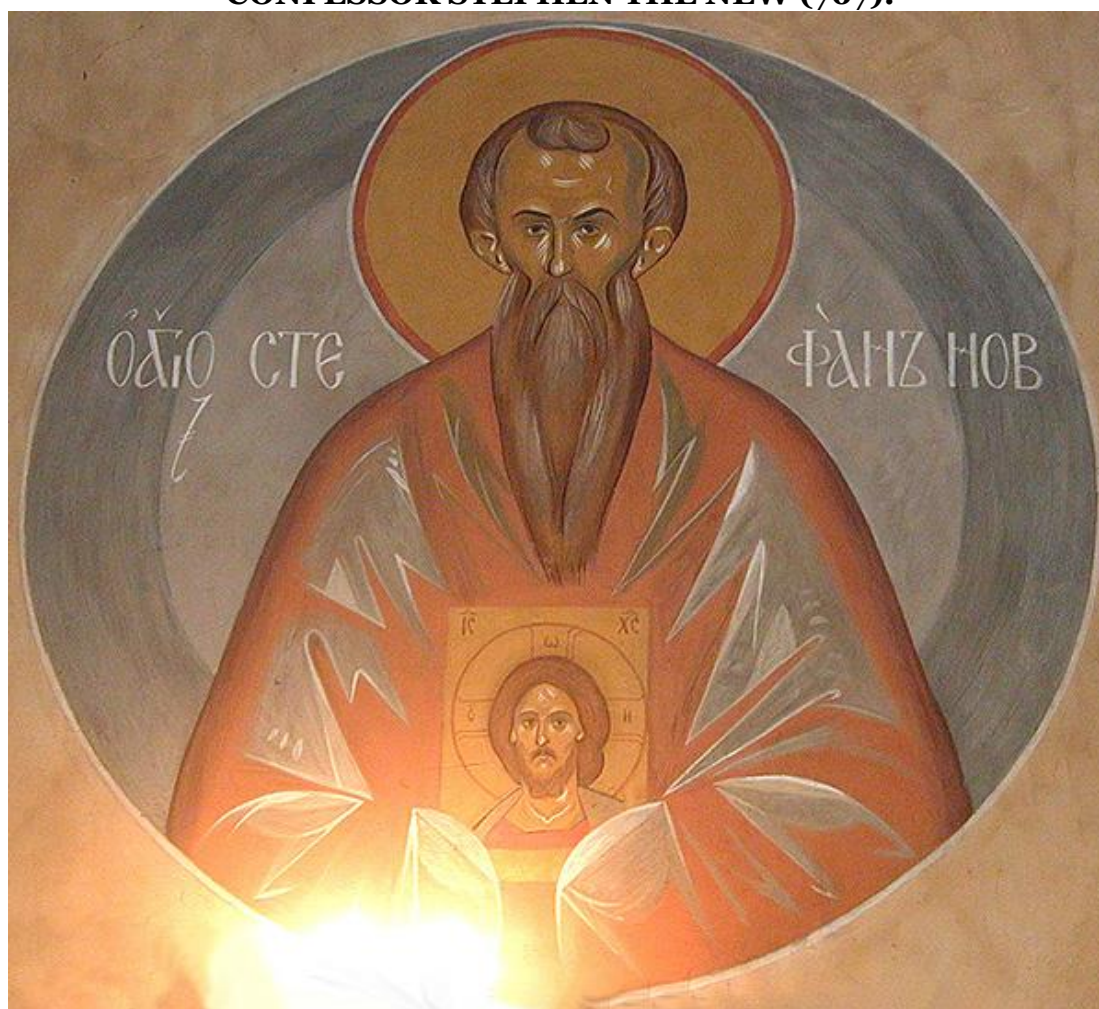
Український Православний
Собор Зіслання Св. Духа в
Реджайні

1305 – 12th Ave,
Regina, SK S4P 4L6

And serving the congregations of St.
Michael's in Candiac, Selo Gardens Chapel,
St. Volodymyr's in Moose Jaw

Parish Bulletin for the week of December 11, 2016

25-та. НЕДІЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ. ГОЛОС 8-ий.
ПРЕПОДОБНОМУЧЕНИКА І СПОВІДНИКА СТЕФАНА НОВОГО (767).
25-th. SUNDAY AFT. PENTECOST. TONE – 8. MONK-MARTYR AND
CONFESSOR STEPHEN THE NEW (767).

***Please let Father Pawlo know of anyone who is in the hospital or is
convalescing at home or if you may, for any other reason,
wish to have a visit from Father Pawlo
call 306-761-0480 or 306-539-5315 cell.***

Our Orthodox faith teaches us the importance of interceding on behalf of others through Prayer. In our prayers today please remember the following faithful who are hospitalized, convalescing or ill: Individuals will be kept on the prayer list for one month.

Wayne (1204)	George (1204)	Larissa (1204)	Amy (1204)
Bill (1204)	Lena (1204)	Merve (1204)	Donna (1204)
Pearl (1204)	Vicky (1204))	Sophie K (1204)	Mary R (1204)
Katherine L (1204)	Wendy (1204)	Mark (1204)	

And those in care homes or similar situations:

Ivan Kozey	Bill Warnyca	
Christina Spak	Doreen Kuyek	Carolina Miller
Joyce Stadnyk	Mary Yaremchuk	Larry Trafananko

(Please let Father Pawlo know if there are others who we should pray for.)

And those in special or extraordinary situations: We pray for peace in Ukraine. Вічна Пам'ять! Memory Eternal to all (10,000 plus) who died in the conflict in Ukraine these past weeks and months.

SAINT - The Monk Martyr and Confessor Stephen the New was born in 715 at Constantinople into a pious Christian family. His parents, having two daughters, prayed the Lord for a son. The mother of the new-born Stephen took him to the Blachernae church of the Most Holy Theotokos and dedicated him to God.

During the reign of the emperor Leo the Isaurian (716-741) there was a persecution against the holy icons and against those venerating them. With the support of the emperor, the adherents of the Iconoclast heresy seized control of the supreme positions of authority in the Empire and in the Church. Persecuted by the powers of this world, Orthodoxy was preserved in monasteries far from the capital, in solitary cells, and in the brave and faithful hearts of its followers.

The Orthodox parents of Saint Stephen, grieved by the prevailing impiety, fled from Constantinople to Bithynia, and they gave over their sixteen-year-old son in obedience to the monk John, who labored in asceticism in a solitary place on the Mount of Saint Auxentius. Saint Stephen dwelt with the venerable monk John for more than fifteen years, devoting himself totally to this spirit-bearing Elder, and learning monastic activity from him. Here Stephen received the news that his father was dead, and his mother and sisters had been tonsured as nuns. After a certain time his teacher John also died. With deep sorrow Saint Stephen buried his venerable body, and continued with monastic effort in his cave by himself. Soon monks began to come to the ascetic, desiring to learn from him the virtuous and salvific life, and a monastery was established, with Saint Stephen as the igumen. At forty-two years of age Stephen left the monastery he founded, and he went to another mountain, on whose summit he dwelt in deep seclusion in a solitary cell. But here also a community of monks soon gathered, seeking the spiritual guidance of Saint Stephen.

Leo the Isaurian was succeeded by Constantine Copronymos (741-775), a fiercer persecutor of the Orthodox, and an even more zealous iconoclast. The emperor convened an Iconoclast Council, attended by 358 bishops from the Eastern provinces. However, except for Constantine, the Archbishop of Constantinople, illegitimately raised to the patriarchal throne by the power of Copronymos, not one of the other patriarchs participated in the wicked doings of this Council, thus making it less likely to style itself as "ecumenical." This council of heretics, at the instigation of the emperor and the archbishop, described icons as idols, and pronounced an anathema on all who venerated icons in the Orthodox manner, and it described icon veneration as heresy.

Meanwhile, the monastery of Mount Auxentius and its igumen became known in the capital. They told the emperor about the ascetic life of the monks, about their Orthodox piety, about the igumen Stephen's gift of wonderworking, and of how Saint Stephen's fame had spread far beyond the region of the monastery, and that the name of its head was accorded universal respect and love. The saint's open encouragement of icon veneration and the implied rebuff to the persecutors of Orthodoxy within the monastery of Mount Auxentius especially angered the emperor. Archbishop Constantine realized that in the person of Saint Stephen he had a strong and implacable opponent of his iconoclastic intentions, and he plotted how he might draw him over to his side or else destroy him. They tried to lure Saint Stephen into the Iconoclast camp, at first with flattery and bribery, then by threats, but in vain. Then they slandered the saint, accusing him of falling into sin with the nun Anna. But his guilt was not proven, since the nun courageously denied any guilt and died under torture and beatings. (Continued on Page)

TROPAR OF SUNDAY IN TONE 8

You descended from on high, O Merciful One. You accepted the three-day burial to free us from our passions. Our life and resurrection; O Lord, Glory to You.

TROPAR OF MARTYR IN TONE 4

Trained as an ascetic on the mountain, you destroyed the immaterial ranks of the hostile powers with the full armour of the Cross. But then you stripped once again with courage for the contest, slaying Copronymos with the sword of faith. And for both you have been crowned by God, honoured Monk and Martyr Stephen.

KONDAK OF SUNDAY IN TONE 8

Having risen from the tomb, You raised the dead and resurrected Adam. Eve rejoices in Your resurrection and the ends of the earth celebrate Your rising from the dead, O Greatly Merciful One.

GLORY to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.

KONDAK OF THE MARTYR IN TONE 3

From a barren woman you did grow forth, O venerable father, namesake Of the protomartyr and by example you did show to be a great instructor of the monks, without fear of the wrath of the emperor who refused to venerate the image of Christ. Therefore, you did in death receive the crown of martyrdom, O Stephen.

NOW AND FOREVER and to the ages of ages, Amen.

THEOTOKION IN TONE 6

O Protection of Christians that cannot be put to shame, unchanging mediation unto the Creator, do not despise the suppliant voices of sinners, but be quick to come to our aid, O Good One, who in faith cry out to You: hasten to intercession and come quickly to make supplication, for You, O Theotokos, always protect those who honour You.

PROKIMENON TONE 8

Pray and give glory to the Lord our God.

In Judah God is known; His Name is great in Israel.

ANOTHER PROKIMEN IN TONE 8

The saints shall rejoice in glory and they shall exult upon their beds.

ТРОПАР НЕДІЛЬНИЙ НА ГОЛОС 8

З висоти зійшов еси, Благоутробний, / погребення прийняв триденне, / щоб нас визволити від пристрастей. / Життя і воскресіння наше, / Господи, слава Тобі.

ТРОПАР ПРЕПОДОБНОМУЧЕНИКА НА ГОЛОС 4

Подвиг посту здійснюючи на горі, ворожі полки помислів найсильнішою зброєю Хреста переміг ти, всеблаженний, і до страждання знову мужно приготувався, поразивши Копроніма мечем віри, і обох ради твоїх подвигів увінчаний ти був від Бога, преподобномученику Стефане, тебе ми завжди пам'ятаємо.

КОНДАК НЕДІЛЬНИЙ НА ГОЛОС 8

Воскресши з гробу, померлих підняв: Адама воскресив яси, і Єва радується Твоєму воскресенню, і кінці світу святкують Твоє воскресіння з мертвих, многомилостивий.

СЛАВА Отцю і Сину і Святому Духові.

КОНДАК ПРМЧ. НА ГОЛОС 3

Від неплідного кореня проріс ти, преподобний, молодою паростю, першомученику тезоіменний, був ти для монахів великим наставником і гніву царя, котрий образ Христа не бажав шанувати, не злякався, а тому й вінець мученика отримав, залишившись до смерті Христу відданим, Стефане.

І НИНІ і повсякчас і на віки вічні, Амінь.

БОГОРОДИЧНИЙ НА ГОЛОС 6

Заступнице християн усердная, молитвенница до Творця надійная, не зневажай молитви грішників, але прийди швидше, як Благая, на поміч нам, що з вірою взиваємо до Тебе, поспіши на молитву і скоро прийди на благання, бо Ти заступаєшся завжди за тих, що шанують Тебе, Богородице.

ПРОКИМЕН НА ГОЛОС 8

Помоліться і хвалу віддайте Господеві Богу нашому.

Відомий Бог в Юдеї, в Ізраїлі велике Ім'я Його.

ДРУГИЙ ПРОКИМЕН НА ГОЛОС 8

Звеличаться преподобні у славі і зрадіють на ложах своїх.

Апостол – Epistle

3 Послання до Ефесян Святого Апостола Павла читання 4:1-6

Ukrainian Bible (UKR)

⁴ Отож, благаю вас я, в'язень у Господі, щоб ви поводитися гідно покликання, що до нього покликано вас,

² зо всякою покорою та лагідністю, з довготерпінням, у любові терплячи один одного,

³ пильнуючи зберігати єдність духа в союзі миру.

⁴ Одне тіло, один дух, як і були ви покликані в одній надії вашого покликання.

⁵ Один Господь, одна віра, одне хрищення,

⁶ один Бог і Отець усіх, що Він над усіма, і через усіх, і в усіх.

Lesson from the Epistle of Saint Paul to the Ephesians 4:1-6

New Revised Standard Version (NRSV)

⁴ I therefore, the prisoner in the Lord, beg you to lead a life worthy of the calling to which you have been called, ² with all humility and gentleness, with patience, bearing with one another in love, ³ making every effort to maintain the unity of the Spirit in the bond of peace. ⁴ There is one body and one Spirit, just as you were called to the one hope of your calling, ⁵ one Lord, one faith, one baptism, ⁶ one God and Father of all, who is above all and through all and in all.

ALLELUIA IN TONE 8

Come let us rejoice in the Lord. Let us shout with joy to God our Saviour. Alleluia.

Let us come before His face with thanksgiving, and with psalms let us shout with joy to Him.

ANOTHER ALLELUIA IN TONE 8

Blessed is the man who fears the Lord, who greatly delights in His commandments.

АЛИЛУЯ НА ГОЛОС 8

Прийдіть, заспіваймо Господеві, викликуємо Богові, Спасителеві нашому. Алилуя.

Ходімо перед лицем Його з хвалою, і в псалмах викликуємо Йому. Алилуя.

АЛИЛУЯ НА ГОЛОС 8

Блажен муж, що боїться Господа, заповіді Його дуже любі йому.

Євангелія – Gospel

Від Луки 13:10-17

Ukrainian Bible (UKR)

¹⁰ І навчав Він в одній з синагог у суботу.

¹¹ І ось там була одна жінка, що вісімнадцять років мала духа немочі, і була скорчена, і не могла ніяк випростатись.

¹² А Ісус, як побачив її, то покликав до Себе. І сказав їй: Жінко, звільнена ти від недуги своєї.

¹³ І Він руки на неї поклав, і вона зараз випросталась, і стала славити Бога!

¹⁴ Озвавсь ж старший синагоги, обурений, що Ісус уздоровив у суботу, і сказав до народу: Є шість день, коли працювати належить, приходьте тоді та вздоровлюйтеся, а не дня суботнього.

¹⁵ А Господь відповів і промовив до нього: Лицеміре, хіба ж не відв'язує кожен із вас у суботу свого вола чи осла від ясел, і не веде напоїти?

¹⁶ Чи ж цю дочку Авраамову, яку сатана був зв'язав вісімнадцять ось років, не належить звільнити її суботнього дня від цих пут?

¹⁷ А як Він говорив це, засоромилися всі Його супротивники. І тішився ввесь народ всіма славними вчинками, які Він чинив!

Luke 13:10-17

New Revised Standard Version (NRSV)

10 Now he was teaching in one of the synagogues on the sabbath. **11** And just then there appeared a woman with a spirit that had crippled her for eighteen years. She was bent over and was quite unable to stand up straight. **12** When Jesus saw her, he called her over and said, "Woman, you are set free from your ailment." **13** When he laid his hands on her, immediately she stood up straight and began praising God. **14** But the leader of the synagogue, indignant because Jesus had cured on the sabbath, kept saying to the crowd, "There are six days on which work ought to be done; come on those days and be cured, and not on the sabbath day." **15** But the Lord answered him and said, "You hypocrites! Does not each of you on the sabbath untie his ox or his donkey from the manger, and lead it away to give it water? **16** And ought not this woman, a daughter of Abraham whom Satan bound for eighteen long years, be set free from this bondage on the sabbath day?" **17** When he said this, all his opponents were put to shame; and the entire crowd was rejoicing at all the wonderful things that he was doing.

Причасний:

Хваліть Господа з небес, хваліть Його в вишніх. Алілуя.

В пам'ять вічну буде праведник, лихої слави він не убоїться. Алілуя.

Communion Hymn:

Praise the Lord from the heavens, praise Him in the highest. Alleluia.

The righteous man shall be in everlasting remembrance. He shall not fear evil tidings. Alleluia

Від Отця Павла - Father Pawlo's Corner

Св. Ап. Андрія Первозванного

«Апостоле первозванний і брате первоверховного Андрію, Владиці всього молися, щоб послав спокій всьому світові й душам нашим велику ласку».

Так ми прославляємо святого апостола Андрія в день його свята (13-го грудня), одного з дванадцяти учеників Христових. Величаємо ми св. Апостола Андрія Первозванного, бо, як читається в Св. Євангелії, його першого покликав Христос. Він перший засвідчив перед своїм братом Симеоном, що пізніше був названий Петром, «Ми знайшли Месію, що означає: Христос». Він визначався серед апостолів своєю спритністю й живою вірою разом з Петром, Яковом ті Іваном. Він є дуже шанованим апостолом в нашому народі і уважається апостолом, який проповідував віру Христову нашим предкам. В його пам'ять багато збудовано храмів в Україні, як також ця пошана плекається і нині між українцями, які поселились у різних країнах світу. В Україні пошана до святого апостола Андрія була либоко закорінена в народньому житті до тої міри, що з днем відзначення його пам'яті, створилися народні звичаї. В церковному календарі під датою 30 листопада (що за новим стилем припадає на 13 грудня) Церква Христова з давніх-давен згадує його апостольську працю та засвідчення віри в Христа смертю на хресті.

Шанують святого апостола Андрія й інші християнські народи. В кожній країні можна зустріти безліч побудованих храмів в його пам'ять. Шотландці уважають його опікуном своєї країни, а греки, подібно, як і ми, основноком їхньої Церкви.

Чому така пошана і слава поширена у цілому світі до апостола Андрія? Не походив він ані з визначної родини, і не був він ані визначним полководцем, ані письменником, ані визначним науковцем, говорячи нашою сучасною мовою. Відповідь дає піснопіння Церкви: *«Тебе, первозванного, знайшов Христос, як найкращого тайнослужителя, Андрію славний, що повеління Його щиро по всьому світу проповідував, облітаючи, як на крилах, просвітив громади народні і сподобив нашу землю своїм завітанням і благовістям Христовим. Ублагай Господа, щоб подав нам велику ласку».* Апостольська праця зробила його славним на цілий світ.

Святий Апостол Андрій народився у маленькому селі Віфсаїді на березі Галилейського моря в Палестині. Батько його Йона, як і всі мешканці того села, займався риболовством. Цього ремесла він навчив і своїх синів Симона та Андрія. Вже з малих літ Андрій виявляв глибоку побожність. Коли ж рознеслась вістка про надзвичайного проповідника Івана Хрестителя, який проповідував покаєння, бо наблизився час приходу Месії, Андрій захопився його наукою та став одним з його учнів. Одного разу, коли наближався Ісус Христос, Іван Хреститель, вказуючи на Нього, сказав: «Це Агнець Божий». Андрій разом із іншим учнем Івановим рішили піти за Ісусом. І як говорить Євангелія: «І пробували у Нього той день». Цей день для апостола Андрія був вирішальний. Він пізнав, що знайшов Того, Кого шукав і Кого чекав цілий світ. Повершувшись від Ісуса Христа того дня, Андрій сказав до свого брата Симона: «Ми знайшли Месію, що означає : Христос». Бачимо із свідчення євангелиста Івана, що апостол Андрій, побачивши Ісуса, відразу пізнав Спасителя, про Якого проповідував Іван Хреститель. Він, не вагаючись, назвав «Учителем» і пішов слідом за Ним. Таким чином, цей простий рибалка став першим учнем Ісуса Христа, а через те і називаємо ми його первозванним.

Святий апостол Андрій так захопився наукою Ісуса Христа, що своєю розповіддю про Нього захопив і свого брата Симона та намовив його піти та побачити Христа. При цій першій зустрічі і Симон переконався, що це є Спаситель світу, про прихід Якого довгі століття пророкувалося. Ісус Христос, побачивши його сильну віру і стійкість, звернувся до Симона: «Ти Симон, син Йони; ти зватимешся Кіфа, що означає «камінь». З цього часу брат Андрія Симон між апостолами почав називатися Петром, за сильну віру і стійкість, яку побачив Христос в Симонові, назвав його Кіфою, що по-грецькому значить «Петрос».

Коли ж настав час проповіді Ісуса Христа, про що описує євангелист Матвій, Він покликав учнів, з яких першими були Андрій і Петро. Коли ж проходив Ісус «понад морем Галилейським, то побачив двох братів: Симона, що звався Петром, і Андрія його брата, як вони закидали мережі у море, бо вони були рибалки. Та й каже їм: «Ідїть за Мною, і Я зроблю вас ловцями людей». Вони ж зараз покинули мережі і пішли за Ним». З цього часу святий апостол Андрій постійно перебував з учнями Христовими. Серед учнів він вирізнявся винахідливістю та горінням сильної віри. В час чудесного нагодування п*яти тисяч народу, це апостол Андрій знав хлопця, «що має п*ять хлібів ячмінних та дві риби», про що сказав Ісусові, коли апостол Пилип виявив своє занепокоєння, що робити з такою масою людей.

Впродовж трьох років апостол Андрій повсякчасно був з Ісусом Христом. Він був серед тих учнів Його, яких Ісус брав окремо. Він був свідком зради Юди та страждань і смерті на хресті Спасителя. Він був тоді, коли Христос явився апостолам після Свого воскресіння. В Євангеліях не згадується, щоб апостол Андрій будь-коли виявив якийсь сумнів в науці Христовій. Він по наказу Спасителя залишився в Єрусалимі після Його вознесіння, в очікуванні зіслання Духа Утішителя.

В день П*ятидесятниці сталася надзвичайна подія, коли всі апостоли були зібрані разом: «з*явилися їм язики, поділені, немов би огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі вони сповнилися Духом Святим і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти дав». Після цього апостоли розійшлися по різних країнах для проповіді Христової віри, куди кому припало іти. Святий апостол Андрій проповідував серед поганських народів побережжя Чорного Моря – по багатьох містах Малої Азії, Грузії, Вірменії, Греції, Македонії і Скитії, де є тепер Україна. Він проповідував віру Христову в різних країнах більше, як тридцять п*ять років. В одному місці довго не затримувався. Він хотів, щоб найбільше людей почули про Спасителя Христа та стали віруючими в Нього. І великі простори пройшов він. А в ті часи не було, як тепер ми маємо, літаків, ані потягів, ані швидких кораблів, ані авт. Та тоді не було і добрих доріг, а часом і зовсім ніяких доріг не було. Як розповідає грецький чернець Епіфаній з восьмого століття, апостол Андрій відбув три головні подорожі. В своїй третій подорожі мав він обійти східне і північне побережжя Чорного моря та побував в Керчі, Херсонесі, Теодосії та інших містах. Епіфаній каже, що все, що було ним написано про св. Апостола Андрія, було написано на основі давніх християнських

письменників. Крім того він сам обійшов побережжя Чорного моря по слідах апостола Андрія від Синопу до Босфору, Херсонесу та Теодосії, і скрізь він чув оповідання місцевих християн про св. апостола Андрія. Він на свої очі бачив церкви, хрести та ікони св. Андрія. У всіх місцях апостол Андрій оснóвував церковні громади та настановляв їм єпископів і священників. Таким чином він оснóвував церкву в місці, на якому тепер є Константинополь та настановив там єпископом Стахія, що вважається початком Вселенської патріархії Константинопольської, а св. апостол Андрій вважається основоположником цієї Церкви.

Існує переказ, записаний в Київському Початковому Літописі, що називається Лаврентієвим Списком, що апостол Андрій проповідував Христову віру на території теперішньої України. Там розповідається, що коли апостол Андрій прийшов до Корсуня в Криму, довідався про селища при Дніпровському гирлі. Дніпро тоді вже було відомим великим водним шляхом з Чорного моря до Варязького, а теперішнього Балтійського. Св. апостол Андрій, захочений успіхом проповіді між місцевим населенням, разом з своїми учнями поплив вгору Дніпром. В літописі записано, що одного ранку «став він та й каже до своїх учнів: чи бачите ці гори? На горах тих засяє Благодать Божа, і Бог побудує тут багато церков». І далі записано: «І зійшов Андрій на ті гори, поблагословив їх, поставив хреста, і помолився Богу. І тут пізніше постав Київ».

До нас не дійшли писані свідчення про життя християн на Україні в перших століттях нашої ери. Але є цілком певним, що там існували вони і навіть був єпископ, про якого згадується у списку учасників Першого Вселенського Собору в Нікеї в 325 році. Знаємо, що пошана апостола Андрія на Україні була велика, бо князь Всеволод в 1086 р. в Києві побудував церкву в його честь, а два роки пізніше збудовано другу в Переяславі.

Це літописне передання стало підставою для рішення Київського Церковного Собору в 1621 р., щоб уважати апостола Андрія основоположником Церкви в Україні. В соборній постанові сказано: «Св. апостол Андрій – це перший Архієпископ Константинополя, Патріарх Вселенський і Апостол Український; на Київських горах стояли його ноги, і очі його Україну бачили, а уста благословляли, і насіння віри він у нас насадив. Воістину Україна нічим не менша від інших народів, бо і в ній проповідував апостол». Тому і ми кожен Св. Літургію закінчуємо на відпусті згадкою, апостола Андрія, як основоположника УПЦ.

Закінчив своє життя апостол Андрій мученицькою смертю коло 70 року у місці Патрах в Греції. Розгніваний проконсул римський Егефт за успішну проповідь апостола наказав розп'ясти його на хресті у формі букви Х. Він не був прибитий цвяхами, а прив'язаний, а тому він довго мучився. Його мучено прив'язаного на хресті у спеку, на против сонця. Але він прославляв Господа в тяжких муках, щоб засвідчити правдивість своєї проповіді. Через це такий хрест у формі Х ми називаємо андріївським хрестом, а святий апостол Андрій завжди намальований з цим хрестом.

«Прославляймо всі апостола, як свідка Слова, і божественного проповідника і духовного рибалку народів; привернув бо й нас до віри Христової богомудрий апостол, воістину наш великий заступник, і нині молиться неперестанно за спасіння душ наших».

25 Sunday after Pentecost (Reading the Gospel 27 Sunday after Pentecost)

So ought not this woman, being a daughter of Abraham, whom Satan has bound for eighteen years, be loosed from this bond on the Sabbath? When Jesus asked this question, those who opposed him were filled with confusion, while at the same time the mass of the people who saw this miracle delighted at all the glorious things that were done by Him.

Jesus Christ saw a woman crippled for eighteen years – crippled by a spirit – and, filled with compassion and love for her, He called out to her: *Woman, you are loosed from your infirmity.* And then He placed His healing hands on her. She responded immediately: *she was made straight, and glorified God.* What a wondrous and delightful scene that must have been in the synagogue. The teaching of Jesus Christ was translated into Holy Healing – the power of God was revealed in a wondrous manner; the congregation must have been deeply moved to see this miracle performed in their midst.

But the leader of the synagogue, a person very much impressed with his title and position, intervened. No, he did not call on the congregation to praise God for the wonderful miracle that had been performed.

Rather, he reminded them of the “Law”. There are six working days – come and be cured on them, but not on the Sabbath. And that is the precise point that he missed – this was the Lord’s Day – and it is marvelous and wondrous – for God created it that we might remember Him and His great and miraculous power. Was not that what was so clear to those who believe? For when they saw it they were filled with delight and joy. Jesus had done wonderful things on the Sabbath – and His Son glorified in and God.

The answer our Lord gave to the reader of the Synagogue, and his supporters, was devastating. He said: *Hypocrite! Does not each one of you on the Sabbath loose his ox or his donkey from the stall, and lead it away to water it? So ought not this woman, being a daughter of Abraham, whom Satan has bound for eighteen years, be loosed from this bond on the Sabbath?* They could not answer for they knew that they were indeed “hypocrites”. Every one of them had done that daily chore on the Sabbath, and they had shown less concern and compassion for a fellow human being than they had shown to one of their “household animals”.

Let us not feel too complacent, for these men were not evil men. They were good men; they were leaders of the synagogue. Their sin was that they had become so immersed in the fine points of the Law that they had forgotten the end of the Law – which was to bring them closer to God... to restore them to their lost son ship. Thus, when the power of God was being revealed to them, they had their eyes fixed so intently on the Law that they failed to see the “power hand of God” touching the woman who was paralyzed, and untying her from the bondage of Satan, releasing her to drink of Him who was the Living Water – Jesus Christ.

Jesus Christ saw a woman with a serious spiritual disease manifested in a physical paralysis. He spoke to the real problem. By His powerful hand, “He rid her of her problem” – she immediately straightened up and began to praise God. She knew that the power of God had performed the miracle for her and she glorified God.

Before the Advent of our Lord, man lay paralyzed by his sin, helpless and unable to walk in God’s Way. But the Son of God, born of the Virgin, came into the world to perform the great healing – the reconciliation of God and Man. It is important for us to see this miracle as happening again and again in our lives, every time we turn to god in our prayers and ask for forgiveness. He hears us and immediately we are straightened out. We confess our sins before the Priest, but God hears our prayers of repentance, and His merciful forgiving Grace is poured down upon us – and we are healed as miraculously as was the infirm woman by the hand of Christ.

When the penitent kneels in his confession, and the stole of the Priest is laid on his head, he feels the weight of his sin. After his confession, he hears the words of absolution and the hand of the Priest touches his head, and with the lifting of the stole, he feels a lifting of a heavy stone from his heart – the burden of his sin on his conscience. It is removed, and the bonds of Satan are broken once again.

Let us approach the great Feast of the Incarnation of the Word of God with a sincere effort to be cleansed and purified of our sins, that we can approach the “Table of our Lord”, and receive into the manager of our hearts the Lord Jesus Christ who comes to save and redeem us from our sins – Who came to restore our rightful inheritance to us, that we may once again become Sons of God, Children of the Light, Inheritors of the Kingdom, and Recipients of Eternal Life – all of this made possible by Jesus Christ the Son of God, the perfect gift of God’s love given to us in the form of a child born in Bethlehem. Amen.

SAINT Continued - Finally, the emperor gave orders to lock up the saint in prison, and to destroy his monastery. Iconoclast bishops were sent to Saint Stephen in prison, trying to persuade him of the dogmatic correctness of the Iconoclast position. But the saint easily refuted all the arguments of the heretics and he remained true to Orthodoxy.

Then the emperor ordered that the saint be exiled on one of the islands in the Sea of Marmora. Saint Stephen settled into a cave, and there also his disciples soon gathered. After a certain while the saint left the brethren and took upon himself the exploit of living atop a pillar. News of the stylite Stephen, and the

miracles worked by his prayers, spread throughout all the Empire and strengthened the faith and spirit of Orthodoxy in the people.

The emperor gave orders to transfer Saint Stephen to prison on the island of Pharos, and then to bring him to trial. At the trial, the saint refuted the arguments of the heretics sitting in judgment upon him. He explained the dogmatic essence of icon veneration, and he denounced the Iconoclasts because in blaspheming icons, they blasphemed Christ and the Mother of God. As proof, the saint pointed to a golden coin inscribed with the image of the emperor. He asked the judges what would happen to a man who threw the coin to the ground, and then trampled the emperor's image under his feet. They replied that such a man would certainly be punished for dishonoring the image of the emperor. The saint said that an even greater punishment awaited anyone who would dishonor the image of the King of Heaven and His Saints, and with that he spat on the coin, threw it to the ground, and began to trample it underfoot.

The emperor gave orders to take the saint to prison, where already there were languishing 342 Elders, condemned for the veneration of icons. In this prison Saint Stephen spent eleven months, consoling the imprisoned. The prison became like a monastery, where the usual prayers and hymns were chanted according to the Typikon. The people came to the prison in crowds and asked Saint Stephen to pray for them.

When the emperor learned that the saint had organized a monastery in prison, where they prayed and venerated holy icons, he sent two of his own servants, twin-brothers, to beat the saint to death. When these brothers went to the prison and beheld the face of the monk shining with a divine light, they fell down on their knees before him, asking his forgiveness and prayers, then they told the emperor that his command had been carried out. But the emperor learned the truth and he resorted to yet another lie. Informing his soldiers that the saint was plotting to remove him from the throne, he sent them to the prison. The holy confessor himself came out to the furious soldiers, who seized him and dragged him through the streets of the city. They then threw the lacerated body of the martyr into a pit, where they were wont to bury criminals.

On the following morning a fiery cloud appeared over Mount Auxentius, and then a heavy darkness descended upon the capital, accompanied by hail, which killed many people.

Source: <https://oca.org/saints/lives/2006/11/28/103412-monkmartyr-and-confessor-stephen-the-new-of-mt-st-auxentius>

ANNOUNCEMENTS

We ask our members to send in information about special – significant date - anniversary or birthday announcements that can be shared with the rest of our membership.

- 1. Прийомні години** - отець Павло запрошує всіх до зустрічі в парафіяльній канцеларії або резиденції за попереднім домовленням (306) 761-0480.

Office Hours - Father Pawlo is holding office hours at the Manse office 306-757-0445 or at the residence by appointment 136 - 2501 Windsor Park Rd. 306 761 0480 home; 306-539-5315 cell-мобільний; e-mail: pberezniak@gmail.com

- 2. Пригадуємо:** Просимо шановних членів нашої парафії, якщо хто із Вас змінив адресу або номер телефону, просимо Вас повідомити про це отця настоятеля або кого з членів церковної управи. *Щиро дякуємо за Вашу співпрацю!*

Reminder: We ask the members of our parish, if anyone of you have changed your address or phone number, please notify Father Pawlo or any member of the Parish Council. *We thank you for your cooperation!*

3. Memory Eternal! Вічна пам'ять!

Our deepest condolences go out to our past member Morris Hawrysh, currently of Okotoks, Alberta and his family on the falling asleep of his wife Yvonne.

4. Parish Quarterly Meeting today Sunday December 11, 2016 after the Divine Liturgy.

5. TYC/UOMA Regina wishes to thank all who helped with its Grey Cup raffle fund raising project being by helping to sell the tickets or by purchasing tickets. The Grey Cup raffle is TYC/UOMA's main fund raising project. The money raised is used to subsidize the cost of children attending either Trident Camp, Green Grove Camp or the St. Petro Mohyla Institute summer program, the Hospitals Foundation of Regina and many other worthwhile projects. Thank you, your support is sincerely appreciated.

6. On recommendations from our Church Choir the Parish Council decided to change our Christmas Day Service from the usual 11:00 pm January 6 to Saturday January 7 – Povechieria at 9:00 am and Christmas Divine Liturgy at 10:00 am.

7. At the September 2016 Parish Council Meeting the Council affirmed its commitment to implement the Language Policy adopted at the Annual General Meeting on January 26, 2016 in which the Descent of the Holy Spirit, Ukrainian Orthodox Sobor stated that henceforth it identified itself as a bi-lingual Parish with a bilingual English-Ukrainian language usage policy. The Divine Liturgy, Matins, Vespers, Akathysts and special holiday services will be served bilingually. Specifically, the Liturgy and other services will be divided into two components – one component will be served in Ukrainian and the other in English. The components will alternate language-wise from one service to the next. On Father Pawlo's recommendation the Council agreed that over the next couple of months we will try out two approaches and then ask for feedback from the choir and membership.

Approach A – Divide the Liturgy into two equal parts – on the first Sunday the first part would be sung in Ukrainian and the second in English and the following Sunday the first part would be sung in English and the second in Ukrainian.

Approach B – Father will divide the Liturgy into a number of parts to be sung in Ukrainian and an approximately equal in time number of parts to be sung in English. On the following Sunday those parts that were sung in Ukrainian would be sung in English and vice versa. Furthermore, at every Divine Liturgy the Epistle and Gospel will be read in both languages.

8. Request for Food Bank Donations – At the Parish Council Meeting of November 28 it was decided to invite our membership to make donations of food during the Nativity Fast– canned goods, pasta, etc. to the Food Bank. Please place your donations in the Food Bank Barrel by the front entrance doors.

9. Used Eyeglasses - Please donate your used eyeglasses to the Lions International to help those in need in the developing countries. A collection box is located at the church's back door. If you require additional information – please speak to Wally Kaminski.

10. Selo Personal Care Home is looking for volunteers

The Selo Gardens Personal Care Home could use volunteer help on an ongoing basis. For example, volunteers could be used for assisting staff with recreational activities for the residents. Another area where help would be welcomed is with routine maintenance. The care home is similar to one's own home in that there are always things that need to be fixed, adjusted or replaced. For more information please contact either Lorelei Fletcher, Manager at 790-4444, or Tony Harras, the Chair of the Board, at 586-6805.

SERVICES - DECEMBER

Sunday 11	Divine Liturgy at 10:00 am – Sobor Quarterly Parish Meeting
Tuesday 13	Divine Liturgy at 10:00 am – Selo (St. Andrew)
Wednesday 14	Akathyst at 6:15 pm – Sobor
Saturday 17	Vespers at 5:00 pm - Selo
Sunday 18	Divine Liturgy at 10:00 am –Sobor (St. Nicholas Celebration)
Monday 19	Divine Liturgy at 10:00 am – Selo (St. Nicholas)
Wednesday 21	Akathyst at 6:15 pm - Sobor
Sunday 25	Divine Liturgy at 10:00 am - Sobor
Wednesday 28	Akathyst at 6:15 pm -Sobor
Saturday 31	Akathyst at 5:00 pm - Selo

ПОЧАТОК РІЗДВЯНОГО ПОСТУ /ПИЛИПІВКА / ВІД 28-ГО ЛИСТОПАДА ДО 6 СІЧНЯ
BEGINNING OF NATIVITY FAST /ADVENT/ NOVEMBER 28th – JANUARY 6th

Wisdom From the Fathers

"We are told in today's Gospel, "Turn away from yourself, take up your Cross, Follow Me" (Mark 8: 34) — we are not called to something dark and frightening; we are told by God: "Open yourself to love...Open yourself up! Look — there is so much to love, there are so many to love! There is such an infinity of ways in which love can be experienced, and fulfilled and accomplished. Open yourself and love (others) — because this is the way of the Cross...the wonderful way in which giving oneself unreservedly, turning away from self, existing only for the other, loving with all one's being so that one exists only for the sake of the other — this is the Cross and the glory of the Cross" — ***Metropolitan Anthony Bloom***

"I know of my spiritual poverty, my own nothingness without faith. I am so weak, that it is only by Christ's name that I live and obtain peace, that I rejoice and my heart expands, whilst without Him I am spiritually dead, I am troubled, and my heart is oppressed; without the Lord's Cross I should have been long since the victim of the most cruel distress and despair. Only Christ keeps me alive: and the Cross is my peace and my consolation." — ***St John of Kronstadt***

"When He came to dwell among us He showed us the way to live: simply, humbly, and meekly. We should approach Him just as He created us - as innocent children." - ***Elder Thaddeus***

"When someone steals another's clothes, we call them a thief. Should we not give the same name to one who could clothe the naked and does not? The bread in your cupboard belongs to the hungry; the coat unused in your closet belongs to the one who needs it; the shoes rotting in your closet belong to the one who has no shoes; the money which you hoard up belongs to the poor." - ***St Basil The Great***

"God loves us more than a father, mother, friend, or any else could love, and even more than we are able to love ourselves" — ***St. John Chrysostom***

ЗАПРОШЕННЯ - AN INVITATION

Father Pawlo and the Parish Council invite our membership to provide us with the following information:

Отець Павло і Церковна Управа просять наших членів-прихожан подати слідуючу інформацію:

Я/МИ - I/WE _____

ПОСВЯЧЕННЯ ДОМІВ - HOUSE BLESSING

_____ Так, ми бажаємо щоб Отець Павло посвятив наш дім цього року – після Йордану. - Yes, we want Father to bless our home this year.

Котрий день і час найкраще піходивби Вам - Our preferred date and time are _____

Подайте адресу, число телефону й і-мийл адресу як ви бажаєте відвідин

Our address and phone number are _____

_____ Ні, ми не бажаємо щоб Отець посвятив наш дім цього року. - No, we do not wish Father to bless our home is year.

КОЛЯДНИКИ - CAROLING

Я/МИ/WE _____

Подайте адресу, число телефону й і-мийл адресу як ви бажаєте відвідин колядників.

Fill out only if you wish a visit from carolers. Our address, phone number and e-mail are _____

_____ Так, ми бажаємо щоб колядники відвідали наш дім в ці Різдвяні Свята.

Котрий день свят і час найкраще під ходив би Вам - Yes, we want carolers to visit our home this Christmas. - Our preferred date and time are _____

_____ Ні, ми не бажаємо щоб колядники відвідали наш дім цього року. - No, we do not wish carolers to visit us this year.

Просимо залишити на тетраноді. Please leave on the tetrapod – small altar.